TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. balandžio 27 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (ES) 2017/1001 – 125 straipsnio 5 dalis – Tarptautinė jurisdikcija – Ieškinys dėl teisių pažeidimo – Valstybės narės, kurioje buvo padarytas ar gresia būti padarytas teisių pažeidimas, teismų jurisdikcija – Paieškos sistemos, naudojančios nacionalinį aukščiausio lygio domeno vardą, rodoma reklama – Reklama, kurioje nenurodyta geografinė prekių tiekimo teritorija – Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti“

Byloje C-104/22

dėl *markkinaoikeus* (Ekonominių bylų teismas, Suomija) 2022 m. vasario 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2022 m. vasario 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Länsnen MCE Oy

prieš

Berky GmbH,

Senwatec GmbH & Co. KG

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai D. Gratsias, M. Ilešič (pranešėjas), I. Jarukaitis ir Z. Csehi,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Länsnen MCE Oy*, atstovaujamos *asianajajat* E. Hodge ir K. Tommila,

– *Berky GmbH* ir *Senwatec GmbH & Co. KG*, atstovaujamų *asianajaja* P. Eskola,

* Proceso kalba: suomių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos P. Němečková, S. Noë, J. Ringborg ir J. Samnaddapar,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2017 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 125 straipsnio 5 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Länneн MCE Oy* (toliau – *Länneн*) ginčą su bendrovėmis *Berky GmbH* ir *Senwatec GmbH & Co. KG*, priklausančiomis tai pačiai įmonių grupei, dėl tariamo Europos Sąjungos prekių ženklo WATERMASTER, kurio savininkė yra *Länneн*, pažeidimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas 2017/1001

3 Reglamento 2017/1001 122 straipsnio „Sąjungos taisyklių dėl jurisdikcijos taikymas ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymo užtikrinimas“ 2 dalyje nustatyta:

„Bylų, susijusių su 124 straipsnyje nurodytais ieškiniais ir pretenzijomis, atveju:

a) netaikomi [2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1)] 4, 6 straipsniai, 7 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 punktai ir 35 straipsnis;

<…>“

4 Šio reglamento 123 straipsnio „ES prekių ženklų teismai“ 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės šiame reglamente jiems numatytoms funkcijoms vykdyti paskiria kaip galima mažiau jų teritorijoje esančių pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų.“

5 Minėto reglamento 124 straipsnyje „Teismingumas teisių pažeidimo ir galiojimo atvejais“ nustatyta:

„Išskirtinai ES prekių ženklų teismams teismingos:

a) visos teisių pažeidimo bylos ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, gresiančio teisių į ES prekių ženklus pažeidimo bylos;

b) jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, bylos dėl pripažinimo, jog teisių pažeidimo nebuvo;

c) visos bylos, iškeltos dėl 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų veiksmų;

d) priešieškiniai dėl ES prekių ženklo panaikinimo arba jų paskelbimo negaliojančiais 128 straipsnyje nurodytomis sąlygomis.“

6 Reglamento 2017/1001 125 straipsnyje „Tarptautinis teismingumas“ nurodyta:

„1. Jeigu kitaip nenurodyta šiame reglamente, o taip pat ir bet kurioje pagal 122 straipsnį taikomo Reglamento (EB) Nr. 1215/2012 nuostatoje, 124 straipsnyje nurodytos bylos ir pretenzijos keliamos tos valstybės narės, kurioje gyvena atsakovas, teismuose arba, jeigu jis negyvena nė vienoje valstybėje narėje, tos valstybės, kurioje jis yra įsisteigęs, teismuose.

<…>

5. 124 straipsnyje nurodytos bylos ir ieškiniai, išskyrus bylas dėl pripažinimo, kad ES prekių ženklo teisių pažeidimo nebuvo, taip pat gali būti keliamos tos valstybės narės, kurioje įvyko ar grėsė įvykti teisių pažeidimas arba kurioje įvykdytas 11 straipsnio 2 dalyje nurodytas veiksmas, teismuose.“

7 Šio reglamento 126 straipsnyje „Teismingumo apimtis“ numatyta:

„1. ES prekių ženklų teismams, kurių teismingumas grindžiamas 125 straipsnio 1–4 dalių reikalavimais, yra teismingos:

a) bet kurioje valstybėje narėje atlikti ar grėsę būti atlikti teisių pažeidimai;

b) 11 straipsnio 2 dalyje nurodyti bet kurioje valstybėje narėje atlikti veiksmai.

2. ES prekių ženklų teismui, kurio teismingumas yra grindžiamas 125 straipsnio 5 dalies reikalavimais, yra teismingi tik tie veiksmai, kurie buvo atlikti ar grėsė būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas.“

Reglamentas Nr. 1215/2012

8 Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis, kurias sudaro asmuo, vartotojas, ir kurių dalykas nėra laikomas šio asmens [komercine ar] profesinė veikla, nustatoma pagal šį skirsnį, nedarant poveikio 6 straipsniui ir 7 straipsnio 5 punktui, jeigu:

<…>

c) visais kitais atvejais, sutartis buvo sudaryta su asmeniu, vykdančiu komercinę arba profesinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą susiejančiu su minėta valstybe nare ar keliomis valstybėmis, įskaitant tą valstybę narę, ir jeigu sutartis priskiriama tokios veiklos sričiai.“

9 Šio reglamento 66 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Šis reglamentas taikomas tik pradėtam teismo procesui, autentiškiems dokumentams, kurie oficialiai sudaromi arba įregistruojami, ir teisminėms taikos sutartims, kurios patvirtinamos arba sudaromos 2015 m. sausio 10 d. arba vėliau.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

10 Suomijoje įsteigta bendrovė *Länner* gamina, be kita ko, žemsiurbes, kuriomis prekiauja naudodama Europos Sąjungos prekių ženklą WATERMASTER, įregistruotą 2004 m. liepos 12 d. numeriu 003185758.

11 2020 m. sausio 28 d. ši bendrovė pareiškė *markkinaoikeus* (Ekonominių bylų teismas, Suomija) ieškinį dėl teisių pažeidimo *Berky* ir *Senwatec*, t. y. dviem Vokietijoje įsteigtoms bendrovėms, priklausančioms tai pačiai įmonių grupei.

12 *Länner* priekaištauja *Senwatec* dėl to, kad ši Suomijoje padarė teisių pažeidimą, t. y. naudojosi mokamomis nuorodomis interneto paieškos sistemoje, veikiančioje su šios valstybės narės aukščiausio lygio nacionaliniu domenu, suteikiančiu galimybę, atlikus žodžio „Watermaster“ paiešką, šios paieškos sistemos interneto svetainėje rodyti *Senwatec* prekių reklamos skelbimą. Taigi 2016 m. rugpjūčio mėn. Suomijoje atlikus žodžio „Watermaster“ paiešką svetainėje *www.google.fi*, kaip pirmasis rezultatas buvo rodomas *Google Adwords* reklamos skelbimas su *Senwatec* prekėmis, kuris buvo atskirtas nuo kitų paieškos rezultatų interneto svetainėje ir kuriame buvo žodis „Reklama“.

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagal šią paiešką gautoje reklaminėje nuorodoje ir prie jos pridėtame tekste nebuvo jokios informacijos, konkrečiai susijusios su Suomija ar geografine *Senwatec* prekių tiekimo teritorija. Vis dėlto tas teismas nurodo, kad *Senwatec* interneto svetainėje, kurioje pateikta ši reklaminė nuoroda, be kita ko, buvo tekstas anglų kalba, nurodantis, kad *Senwatec* prekės naudojamos visame pasaulyje, ir pasaulio žemėlapis, kuriame šalys, kuriose *Senwatec*, kaip pati teigė, vykdė veiklą, buvo paryškintos tamsesne spalva. Suomijos tarp tokių šalių nebuvo.

14 *Länner* priekaištauja *Berky* dėl to, kad ši pažeidė jos prekių ženklą, nes 2005–2019 m. naudojo „natūralią“ nuorodą į šios bendrovės mašinų vaizdus, laisvai prieinamus nuotraukų dalijimosi interneto svetainėje *Flickr.com*, su metagaire (anglų k. *meta tag*), kurioje buvo raktinis žodis „Watermaster“, skirtas tam, kad interneto paieškos sistemos galėtų geriau atpažinti šiuos mašinų vaizdus. Taigi, Suomijoje atlikus žodžio „Watermaster“ paiešką interneto svetainėje *www.google.fi* buvo pateikiama nuoroda į puslapį su *Berky* mašinų nuotraukomis.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad kaip paieškos rezultatas gauta nuoroda buvo ne reklaminė nuoroda, o vadinamasis „natūralus“ paieškos rezultatas. Paslaugų svetainėje *Flickr.com* pateiktų nuotraukų tekstuose buvo nurodyti mašinų pavadinimai anglų kalba ir jų modelių numeriai. Be to, kartu su nuotraukomis buvo pateiktas *Berky* logotipas. Prie kiekvienos nuotraukos buvo pridėtos kelios metagairės, atitinkančios raktinius žodžius anglų ir kitomis kalbomis, įskaitant žodį „Watermaster“.

16 *Länsnen* manymu, *Berky* ir *Senwatec* internete vykdyta rinkodaros veikla buvo susijusi su Suomijos Respublikos teritorija ir buvo matoma vartotojams ar prekybininkams šioje valstybėje narėje. Jų prekės parduodamos visame pasaulyje. *Länsnen* teigimu, anglų kalba parašyta nagrinėjama reklama buvo skirta tarptautinei auditorijai, taigi visoms šalims, kuriose ji buvo matoma.

17 Atsikirsdamos *Berky* ir *Senwatec* ginčija prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo jurisdikciją, motyvuodamos tuo, kad nurodyti teisių pažeidimai nebuvo padaryti Suomijoje.

18 Jos teigia, kad jų rinkodaros veikla nebuvo susijusi su Suomija, t. y. valstybe nare, kurioje pirkti prekių jos nesiūlo ir kurios rinkoje jos savo veiklos nevykdo. Nei iš paieškos interneto svetainėje *www.google.fi* rezultato, nei dėl metagairės, kurioje vartojamas raktinis žodis „Watermaster“, naudojimo negalima nustatyti, kad jų veikla buvo susijusi su Suomija. Taigi, siekiant nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo jurisdikciją, svarbu ne tai, ar tariamai neteisėtas turinys buvo matomas internete Suomijoje, o tai, ar šis turinys turėjo reikšmingą sąsają su šia valstybe nare.

19 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktos informacijos matyti, kad šalys nesutaria dėl klausimo, ar *Senwatec* interneto svetainėje esantis žemėlapis įrodo, jog šios bendrovės prekių tiekimo teritorija apsiriboja geografine vietove, į kurią Suomija, atrodo, nepatenka. *Senwatec* teigimu, šis žemėlapis yra vienas iš veiksnių, rodančių, kad Suomija nepriklauso rinkai, kurioje ji prekiauja savo prekėmis, nors, *Länsnen* teigimu, *Senwatec* prekių rinka yra pasaulinė ir išeina už šiame žemėlapyje nurodytų teritorijų ribų.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tikrindamas teismo, į kurį kreiptasi dėl vietos, kurioje padarytas teisių pažeidimas, jurisdikciją, mano, kad, siekiant nustatyti valstybių narių, kuriose yra vartotojai ar prekybininkai, kuriems skirta interneto svetainėje skelbiama reklama, teritoriją, reikia atsižvelgti, be kita ko, į geografines atitinkamų prekių tiekimo teritorijas.

21 Vis dėlto tas teismas mano, kad, kaip matyti iš generalinio advokato M. Szpunar išvados byloje *AMS Neve ir kt.* (C-172/18, EU:C:2019:276), atliekant tokį patikrinimą gali būti svarbūs kiti veiksniai, tačiau nėra aišku, kokie tie kiti veiksniai galėtų būti, nes šiuo klausimu Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui visų pirma kyla klausimas, ar siekiant nustatyti jo jurisdikciją pagal Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį galima atsižvelgti į valstybę narę, su kurios aukščiausio lygio nacionaliniu domenu pasiekiama paieškos sistemos interneto svetainė, kur galima matyti reklamą, kuri ir yra tariami teisių pažeidimai.

23 Šiomis aplinkybėmis *markkinaoikeus* (Ekonominių bylų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Bendrovė A, įsisteigusi valstybėje narėje X ir turinti joje savo buveinę, interneto svetainėje teikiamoje reklamoje arba kaip raktinį žodį naudojo žymenį, tapatų bendrovės B [Europos Sąjungos] prekių ženklui.

1. Ar šiuo atveju galima preziumuoti, kad reklama skirta vartotojams arba prekybininkams valstybėje narėje Y, kurioje yra bendrovės B buveinė, ir ar [Europos Sąjungos] prekių ženklų teismas valstybėje narėje Y turi jurisdikciją pagal Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį nagrinėti ieškinį dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo pažeidimo, kai elektroniniu būdu platintoje reklamoje arba reklamos teikėjo svetainėje, į kurią nukreipiama per saitą, geografinė

prekių tiekimo teritorija bent jau aiškiai nėra nurodyta arba nė viena valstybė narė iš tiekimo teritorijos nėra aiškiai eliminuota? Ar galima atsižvelgti į prekių, su kuriomis susijusi reklama, pobūdį ir į aplinkybę, kad bendrovės A gaminių rinkos teritorija, kaip tvirtinama, yra visas pasaulis, taigi apima visą Europos Sąjungos teritoriją, įskaitant valstybę narę Y?

2. Ar galima preziumuoti, kad minėta reklama skirta vartotojams arba prekybininkams valstybėje narėje Y, kai reklama rodoma paieškos sistemos svetainėje, kuri pasiekiama su nacionaliniu valstybės narės Y aukščiausio lygio domenu?

3. Jei į pirmąjį arba antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: į kokius kitus veiksnius prireikus turi būti atsižvelgiama atsakant į klausimą, ar reklama skirta vartotojams arba prekybininkams valstybėje narėje Y?“

Dėl prejudicinių klausimų

24 Savo trimis klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, manantis, jog trečioji šalis be jo sutikimo naudojo šiam prekių ženklui tapatų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms, kurioms tas prekių ženklas yra įregistruotas, elektroninėje prekyvietėje paskelbtoje reklamoje ir pasiūlymuose pirkti, gali pareikšti šiai trečiajai šaliai ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems skirta tokia reklama ar pasiūlymai pirkti, Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, nors ta trečioji šalis aiškiai ir nedviprasmiškai neįtraukia šios valstybės narės į teritorijų, į kurias gali būti tiekiamos atitinkamos prekės, sąrašą.

25 Reikia priminti, kad, nepaisant Reglamento Nr. 1215/2012 66 straipsnio 1 dalyje numatyto principo, pagal kurį nuo 2015 m. sausio 10 d. ieškiniams dėl Europos Sąjungos prekių ženklo taikomas Reglamentas Nr. 1215/2012, pagal Reglamento 2017/1001 122 straipsnio 2 dalį, kiek tai susiję, be kita ko, su ieškiniais dėl teisių į tokį prekių ženklą pažeidimo, nėra taikomos tam tikros Reglamento Nr. 1215/2012 nuostatos, kaip antai jo 4 ir 6 straipsniuose, 7 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalyse ir 35 straipsnyje įtvirtintos taisyklės. Atsižvelgiant į šią taikymo išimtį, Reglamento 2017/1001 123 straipsnio 1 dalyje numatyta Europos Sąjungos prekių ženklų teismų jurisdikcija nagrinėti ieškinius dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidimo kyla iš tiesiogiai Reglamente Nr. 2017/1001 numatytų taisyklių, kurios yra *lex specialis*, palyginti su Reglamente Nr. 1215/2012 numatytomis taisyklėmis (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Taigi 2020 m. sausio 28 d. pareikštam ieškiniui dėl teisių pažeidimo, kiek jis susijęs su Europos Sąjungos prekių ženklu, taikomos Reglamente 2017/1001 nustatytos jurisdikcijos taisyklės.

27 Remiantis šio reglamento 125 straipsnio 1 dalimi, kai atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, ieškovas ieškinį pareiškia tos valstybės narės teisme.

28 Vis dėlto minėto reglamento 125 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad ieškovas „taip pat“ gali pareikšti ieškinį tos valstybės narės, „kurioje įvyko ar grėsė įvykti teisių pažeidimas“.

29 Reglamento 2017/1001 126 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai ieškinys Europos Sąjungos prekių ženklų teismui yra pareikštas remiantis šio reglamento 125 straipsnio 1 dalimi, jis turi jurisdikciją priimti sprendimus dėl bet kurios valstybės narės teritorijoje padaryto ar

gresiančio būti padaryto teisių pažeidimo, o minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai ieškinys tokiame teisme pareikštas remiantis minėto reglamento 125 straipsnio 5 dalimi, jis gali priimti sprendimą tik dėl veiksmų, kurie atlikti ar gresia būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas.

30 Iš šio atskyrimo matyti, kad, atsižvelgiant į tai, ar ieškovas nusprendžia pareikšti ieškinį dėl teisių pažeidimo Europos Sąjungos prekių ženklų teisme pagal atsakovo gyvenamąją vietą ar valstybės, kurioje buvo padarytas arba gresia būti padarytas teisių pažeidimas, teisme, yra apibrėžiama teismo, į kurį kreiptasi, teritorinės jurisdikcijos apimtis. Iš tiesų, kai ieškinys dėl teisių pažeidimo grindžiamas Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 1 dalimi, jis gali apimti teisių pažeidimus visoje Sąjungos teritorijoje, o tais atvejais, kai ieškinys grindžiamas to straipsnio 5 dalimi, jis apsiriboja tik tam tikros valstybės narės teritorijoje, t. y. valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas, padarytais ar grėsusiais būti padarytais teisių pažeidimais (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 40 punktą).

31 Iš Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalyje vartojamų žodžių „taip pat“ kylanti galimybė ieškovui remtis vienu ar kitu pagrindu negali būti suprantama taip, kad ieškovas dėl tų pačių teisių pažeidimų gali kartu pareikšti du ieškinius, grindžiamus šio straipsnio 1 ir 5 dalimis; tokia galimybė tiesiog nurodo toje 5 dalyje numatytos teismo vietos alternatyvų pobūdį, palyginti su minėto straipsnio kitose dalyse nurodytomis teismo vietomis (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 41 punktą).

32 Nustatydamas tokią alternatyvią teismo vietą ir Reglamento 2017/1001 126 straipsnio 2 dalyje apibrėždamas teritorinę tokio teismo jurisdikciją Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikia Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui galimybę, jeigu jis nori ja pasinaudoti, pareikšti tikslinius ieškinius, kurių kiekvienas būtų susijęs su teisių pažeidimais vienos valstybės narės teritorijoje (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 42 punktą).

33 Nagrinėjamu atveju (su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininko nurodyti teisių pažeidimai yra siejami su turinio, susijusio su šio savininko konkurentų prekėmis, rodymu internete naudojant mokamas ir „natūralias“ nuorodas su šiam prekių ženklui tapačiu žymeniu tik tiek, kiek šis turinio rodymas buvo skirtas Suomijoje esantiems vartotojams ar prekybininkams.

34 Taigi, siekdamas nustatyti, ar šis turinio rodymas internete iš tikrųjų buvo skirtas Suomijoje esantiems vartotojams arba prekybininkams, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma klausia, ar atitinkamų prekių pobūdis, atitinkamos rinkos apimtis ir tai, kad šis turinys buvo rodomas paieškos sistemos interneto svetainėje, pasiekiamoje su šios valstybės narės aukščiausio lygio nacionaliniu domenu, yra svarbūs veiksniai tikrinant jo tarptautinę jurisdikciją pagal Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį, ir prireikus – ar šiuo tikslu reikia atsižvelgti į kitus veiksnius.

35 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors kiekvienos tai pačiai įmonių grupei priklausančios bendrovės atsakovės pagrindinėje byloje tariamai įvykdyti teisių pažeidimai yra skirtingi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme buvo pradėtas vienas ir tas pats teismo procesas.

36 Taigi reikia nustatyti, ar dėl šių dviejų bendrovių tariamai įvykdytų teisių pažeidimų kiekvienu iš šių dviejų atvejų galima nustatyti pakankamą sąsają su valstybe nare, kurios teisme pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo, kaip nurodyta Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalyje.

37 Be to, reikia priminti, kad teismo, kuriame pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo, jurisdikcijos patikrinimas neprilygsta šio ieškinio nagrinėjimui iš esmės (pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Universal Music International Holding*, C-12/15, EU:C:2016:449, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Būtų nepagrįsta reikalauti, kad teismas, kuriame pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo, tikrindamas savo tarptautinę jurisdikciją pagal Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį išsamiai išnagrinėtų šias sudėtingas faktines ir teisines aplinkybes.

39 Taigi aplinkybių, leidžiančių daryti pagrįstą prielaidą, kad teisių pažeidimai galėjo būti padaryti ar grėsė būti padaryti valstybės narės teritorijoje, pakanka, kad šios valstybės narės Europos Sąjungos prekių ženklų teismas turėtų jurisdikciją pagal Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį.

40 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją jurisdikcijos kriterijus, išreikštas formuluote „valstybės narės, kurioje įvyko ar grėsė įvykti teisių pažeidimas“ teritorija, kaip numatyta šio reglamento 125 straipsnio 5 dalyje, susijęs su šį pažeidimą padariusio asmens aktyviais veiksmais (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Konkrečiai kiek tai susiję su Europos Sąjungos prekių ženklų teismo pareiga įsitikinti – kai jis turi patikrinti savo jurisdikciją priimti sprendimą dėl teisių pažeidimo buvimo valstybės narės, kurioje jis įsikūręs pagal minėto 125 straipsnio 5 dalį, teritorijoje – kad veiksmai, dėl kurių priekaištaujama atsakovui, buvo atlikti toje teritorijoje, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tokiais atvejais, kai veiksmai yra elektroninėmis priemonėmis platinama prekių, be šio prekių ženklo savininko sutikimo pažymėtų Europos Sąjungos prekių ženklui tapačiu ar į jį panašiu žymeniu, reklama ir pasiūlymai pirkti tokias prekes, svarbu konstatuoti, kad šie veiksmai atlikti ten, kur yra vartotojai ar prekybininkai, kuriems reklama ar pasiūlymai pirkti yra skirti (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 46 ir 47 punktus, taip pat nurodytą jurisprudenciją).

42 Taigi, kai internetinio turinio rodymas, net ir potencialiai, yra skirtas valstybės narės teritorijoje esantiems vartotojams ar prekybininkams, žinant, kad patikslinimai dėl geografinės nagrinėjamų prekių tiekimo teritorijos yra veiksnys, turintis ypatingą reikšmę atliekant šį vertinimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 65 punktą), Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas turi galimybę, remdamasis Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalimi, šioje valstybėje narėje pareikšti ieškinį, kuriuo prašoma konstatuoti teisių į jo prekių ženklą pažeidimą šioje valstybėje narėje. Europos Sąjungos prekių ženklų teismai, kurie yra vartotojų ar prekybininkų, kuriems skirta tokia reklama ir tokie pasiūlymai pirkti, gyvenamosios vietos (buveinės) valstybės narės teismai, yra ypač tinkami įvertinti, ar egzistuoja tariamas teisių pažeidimas (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *AMS Neve ir kt.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 57 punktą).

43 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti (su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad geografinės atitinkamų prekių tiekimo teritorijos nėra nurodytos šio sprendimo 12 punkte nurodytame reklamos skelbime. Be to, *Senwatec* interneto

svetainėje esantis žemėlapis, kuris, *Länsen* teigimu, įrodo bendrą šios bendrovės rinkos geografinę apimtį, savaime negali patvirtinti sąsajos su Suomija, nes iš aplinkybių, kuriomis naudojamas šis žemėlapis, negalima daryti išvados, kad *Senwatec* savo veiklą sieja su Suomijos rinka.

44 Nesant tikslios informacijos apie nagrinėjamų prekių tiekimo geografines teritorijas, sąsaja su atitinkama valstybe nare, šiuo atveju Suomija, turi būti nustatyta atsižvelgiant į kitus veiksnius tam, kad ieškovė, remdamasi Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalimi, galėtų pareikšti ieškinį dėl teisių pažeidimo šios valstybės narės teisme.

45 Žinoma, kaip priminta šio sprendimo 25 punkte, Reglamento 2017/1001 nuostatos, susijusios su ieškiniais dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklus pažeidimo, yra *lex specialis* Reglamente Nr. 1215/2012 įtvirtintų taisyklių atžvilgiu. Tačiau dėl to šio reglamento nuostatos nepraranda reikšmės siekiant paaiškinti ir išaiškinti sąvokų, panašių į jame numatytas sąvokas, kurios, kadangi patenka į Reglamento 2017/1001 taikymo sritį, yra būtinos šiam reglamentui išaiškinti, reikšmę.

46 Šiuo klausimu dėl Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punkto išaiškinimo Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad įvairūs aspektai gali leisti manyti, jog prekybininkas susieja savo veiklą su valstybe nare, kur yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, t. y. būtent tarptautinis veiklos pobūdis, kitos kalbos ir valiutos nei paprastai vartojama ir naudojama valstybėje narėje, kur įsisteigęs prekybininkas, vartojimas ir naudojimas, telefono numerių su tarptautiniu kodu pateikimas, išlaidos, susijusios su nuorodos teikimo internete paslauga, kuri suteikia galimybę vartotojams, turintiems nuolatinę gyvenamąją vietą kitose valstybėse narėse, lengviau pasiekti prekybininko arba jo tarpininko interneto svetainę, kito nei valstybės narės, kur įsisteigęs prekybininkas, aukščiausio lygio domeno vardo naudojimas ir informacijos apie užsienio klientus, gyvenančius įvairiose valstybėse narėse, pateikimas (pagal analogiją žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Pammer ir Hotel Alpenhof*, C-585/08 ir C-144/09, EU:C:2010:740, 93 punktą).

47 Šiame sąraše, kuris nėra baigtinis, yra veiksnių, kurie gali būti svarbūs taikant Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį. Nagrinėjamu atveju yra svarbus reklamos ir pasiūlymų pirkti pateikimas interneto svetainėje su aukščiausio lygio domenu, kuris skiriasi nuo valstybės narės, kur įsisteigęs prekybininkas, domeno.

48 Vis dėlto reikia patikslinti, kad vien interneto svetainės prieinamumo teritorijoje, kur registruotas prekių ženklas, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, kad joje pateikiami pasiūlymai pirkti yra skirti šioje teritorijoje esantiems vartotojams (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 64 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

49 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prie tokių aktyvių veiksmų priskiriamas ir veiksmas, kai įmonė sumoka paieškos sistemos interneto svetainės, kurios nacionalinis aukščiausio lygio domenas yra kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje ji yra įsisteigusi, valdytojui tam, kad šios valstybės narės auditorijai būtų rodoma nuoroda į šios įmonės interneto svetainę, taip sudarant galimybę konkrečiai tikslinei auditorijai susipažinti su jos siūlomomis prekėmis.

50 Taigi tokia mokama nuoroda yra pakankama sąsaja, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalį, su valstybe nare, kurios auditorija yra tikslinė.

51 Kalbant apie žymens, įregistruoto kaip prekių ženklas, naudojimą kaip metagairės teikiant nuotraukų dalijimosi internete paslaugą, priskirtą prie bendro aukščiausio lygio domeno, reikia konstatuoti, kad vertinant sąlygą, susijusią su aktyviais veiksmais, nukreiptais į valstybės narės,

kurioje buvo padarytas arba grėsė būti padarytas teisių pažeidimas, teritoriją, toks naudojimas skiriasi nuo mokamos nuorodos. Iš tiesų tokiu „natūralių“ nuorodų naudojimo atveju neatrodo, kad ši sąlyga gali būti įvykdyta, nes, pirma, interneto svetainė su generiniu aukščiausio lygio domenu nėra skirta nė vienos konkrečios valstybės narės auditorijai ir, antra, metagairė skirta tik tam, kad paieškos sistemos galėtų geriau identifikuoti šioje interneto svetainėje esančius vaizdus ir taip padidinti jų prieinamumą.

52 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalimi, negali pripažinti savo jurisdikcijos, nes nėra kitų įrodymų, leidžiančių patvirtinti, kad tokios „natūralios“ nuorodos skirtos Suomijoje įsisteigusiai auditorijai.

53 Kiek tai susiję su nagrinėjamų prekių pobūdžiu ir geografinės rinkos apimtimi, ieškinį dėl teisių pažeidimo nagrinėjantis teismas turi kiekvienu konkrečiu atveju įvertinti, kiek šie aspektai yra svarbūs darant išvadą, kad teritorijoje, kur prekių ženklas registruotas, prieinamos nuorodos yra skirtos joje esantiems vartotojams (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 61 punktą).

54 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, manantis, jog trečioji šalis be jo sutikimo naudojo šiam prekių ženklui tapatų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms, kurioms tas prekių ženklas yra įregistruotas, elektroninėje prekyvietėje paskelbtose reklamose ir pasiūlymuose pirkti, gali pareikšti šiai trečiajai šaliai ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems skirta tokia reklama ar pasiūlymai pirkti, Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, nors ta trečioji šalis aiškiai ir nedviprasmiškai neįtraukia šios valstybės narės į teritoriją, į kurias gali būti tiekiamos atitinkamos prekės, sąrašą, jeigu ta pati trečioji šalis naudojo šį žymenį pateikdama mokamas nuorodas paieškos sistemos, naudojančios šios valstybės narės nacionalinį aukščiausio lygio domeno vardą, interneto svetainėje. Tačiau taip nėra vien dėl to, kad atitinkama trečioji šalis, teikdama nuotraukų dalijimosi internete paslaugą, priskirtą prie bendro aukščiausio lygio domeno, naudojo „natūralias“ nuorodas į savo prekių vaizdus, pasitelkdama metagaires, kuriose atitinkamas prekių ženklas buvo naudojamas kaip raktinis žodis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 125 straipsnio 5 dalis

turi būti aiškinama taip:

Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, manantis, jog trečioji šalis be jo sutikimo naudojo šiam prekių ženklui tapatų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms, kurioms tas

prekių ženklas yra įregistruotas, elektroninėje prekyvietėje paskelbtose reklamose ir pasiūlymuose pirkti, gali pareikšti šiai trečiajai šaliai ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems skirta tokia reklama ar pasiūlymai pirkti, Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, nors ta trečioji šalis aiškiai ir nedviprasmiškai neįtraukia šios valstybės narės į teritorijų, į kurias gali būti tiekiamos atitinkamos prekės, sąrašą, jeigu ta pati trečioji šalis naudojo šį žymenį pateikdama mokamas nuorodas paieškos sistemos, naudojančios šios valstybės narės nacionalinį aukščiausio lygio domeno vardą, interneto svetainėje. Tačiau taip nėra vien dėl to, kad atitinkama trečioji šalis, teikdama nuotraukų dalijimosi internete paslaugą, priskirtą prie bendro aukščiausio lygio domeno, naudojo „natūralias“ nuorodas į savo prekių vaizdus, pasitelkdama metagaires, kuriose atitinkamas prekių ženklas buvo naudojamas kaip raktinis žodis.

Parašai.